

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קמ"ב ע"א

פרשת תרומה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קמ"א ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וְאֵלָא וּמִשְׁטָטָא, וְלִית מֵאן דִּישְׁגַּח בָּהּ. נֶפֶשׁ אֵלָא וּמִשְׁטָטָא בְּעִלְמָא, חֲמַאת לְגוּפָא דְסִלְקָא תּוֹלְעִין, וּבְהָהוּא דִּינָא דְקִבְרָא, וּמִתְאַבְּלַת עָלֶיהָ, כְּמָה דְאִוְקְמוּהָ דְכְּתִיב, (אִיּוֹב יד) אֶךְ בְּשָׂרוֹ עָלָיו יִכָּאֵב וְנִפְשׁוֹ עָלָיו תֵּאָכֵל. וְכֵלָא אִיהוּ בְּעוֹנֵשָׁא. עַד דְנִשְׁמָה אֲתִקְשְׁרַת בְּדוּכְתָהָ לְעִילָא, וּכְדִין כּוֹלְהוּ מִתְקַשְׁרִין בְּדוּכְתִּיהוּ.

תרגום לעברית

וּכְשֶׁהֲנִשְׁמָה מִתְעַכֶּכֶת מִלְּעֵלוֹת לְמִקּוּמָה, הָרוּחַ הוֹלֶכֶת וְעוֹמֶדֶת בְּפִתַח הַגֶּן עֵדֶן, וְלֹא פּוֹתְחִים לָהּ פֶּתַח, וְהוֹלֶכֶת וּמִשְׁוֹטְטֶת, וְאִין מִי שִׁישְׁגִּיחַ בָּהּ. הַנֶּפֶשׁ הוֹלֶכֶת וּמִשְׁוֹטְטֶת בְּעוֹלָם, רוֹאָה אֶת הַגּוֹף שֶׁמַּעֲלָה תּוֹלְעִים וּבָאוֹתוֹ דִּין שֶׁל הַקֶּבֶר, וּמִתְאַבְּלַת עָלָיו, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרוּהָ שְׁכָתוֹב, (אִיּוֹב יד) אֶךְ בְּשָׂרוֹ עָלָיו יִכָּאֵב וְנִפְשׁוֹ עָלָיו תֵּאָכֵל. וְהַכֹּל הוּא בְּעוֹנֵשׁ. עַד שֶׁהֲנִשְׁמָה נִקְשְׁרַת בְּמִקּוּמָה לְמַעְלָה, וְאֵן כָּלָם נִקְשְׁרִים בְּמִקּוּמָם.

טקסט הזוהר

בְּגִין דְּכָל הַנִּי תִלֵּת, קְשׁוּרָא חֲדָא אֵינּוֹן, כְּגוּוֹנָא דְלְעִילָא, בְּרִזָּא דְנֶפֶשׁ רוּחַ וְנִשְׁמָה, דְּכֵלָּא חֵד, וְקְשׁוּרָא חֵד. נֶפֶשׁ: לִית לָהּ נְהוּרָא מְגֻרְמָה כָּלוּם, וְדָא אִיהוּ דְמִשְׁתַּתְּפָא בְּרִזָּא דְגּוּפָא חֵד, לְאַעֲנֵגָא וּלְמִיזֵן לִיהָ, בְּכָל מָה דְאַצְטְרִיךְ, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (מִשְׁלִי לֹא) וְתִתֵּן טָרְף

לְבֵיתָהּ וְחָק לְנַעֲרוֹתֶיהָ. בֵּיתָהּ, דָּא אִיהוּ גּוּפָא, דְּאִיהִי זָנָא לִיהָ. וְנַעֲרוֹתֶיהָ, אֵלִין אֵינּוּן שְׂיִיפִין דְּהָאִי גּוּפָא.

תרגום לעברית

משום שכל שלשת אלו הם בקשר אחד, כמו שלמעלה, בסוד של נפש רוח ונשמה, שהכל אחד וקשר אחד. לנפש אין לה אור מעצמה כלום, וזוהי שמשתתפת בסוד של גוף אחד לענגו ולזון אותו בכל מה שצריכה, כמו שנאמר (משלים) ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה. ביתה - זהו גופה, שהיא זנה אותו. ונערותיה - אלו הם האיברים של הגוף הזה.

טקסט הזהר

רוח: דא איהו דרכיב על האי נפש, ושלטי עליה, ונהיר לה בכל מה דאצטריה, ונפש איהו כרסיה ליהאי רוח. נשמה: איהי דאפיקת ליהאי רוחא, ושלטת עליה, ונהירת ליה ביהוה נהורא דחיים, ויהוה רוח תליא ביהאי נשמה, ואתנהיר מנה ביהוה נהורא דנהיר. ההוא נפש, תליא ביהאי רוח, ואתנהיר מניה, ואתזנת מניה, וכלא קשורא חד.

תרגום לעברית

הרוח, זהו שרוכב על הנפש הזו ושולט עליה ומאיר לה בכל מה שצריכה, והנפש היא כסא לרוח הזו. הנשמה, היא מוציאה את הרוח הזו, ושולטת עליו ומאירה לו באותו אור החיים, ואותה רוח תלויה בנשמה הזו, ונאור ממנה באותו האור שמאיר. אותה נפש תלויה באותה רוח, ונאורה ממנה ונזוגית ממנה, והכל קשר אחד.

ועד דהאי נשמה עלאה, לא סלקא גו נביעו דעתיקא דעתיקין. סתימא דכל סתימין, ואתמליא מניה, בגין דלא פסיק. רוח דא לא עאל בגנתא דעדן, דאיהו נפש, ולעולם רוח לא שריא אלא בגנתא דעדן, ונשמה לעילא. נפש דא אתישבת (ס'א לא אתישבת) בדוכתהא גו גופא לתתא. כגוונא דא, כלא לתתא הכי מתפרשן בבר נש, ואף על גב דכלהו קשורא חדא, נשמה סלקא לעילא, גו נביעו דבירא. רוח עאל בגנתא דעדן, (ויקרא ע' ע"ב) כגוונא דלעילא. נפש אתישבא גו קברא.

תרגום לעברית

ועד שנשמה עליונה זו לא עולה לתוך נביעת עתיק העתיקים, נסתר כל הנסתרים, ומתמלאת ממנו, משום שלא פוסק - הרוח הזו לא נכנסת לגן עדן, שהיא נפש, ולעולם הרוח לא שורה אלא בגן עדן, ונשמה למעלה. נפש זו מתישבת (לא מתישבת) במקומה בתוך הגוף למטה. כמו זה הכל למטה כך נפרדים באדם. ואף על גב שכלם קשר אחד, הנשמה עולה למעלה לתוך נביעת הבאר. הרוח נכנסת לגן עדן כמו שלמעלה. הנפש מתישבת בתוך הקבר.

טקסט הזוהר

ואי תימא, נפש לעילא, דאתישבת גו גופא בקברא, אן הוא קברא. אלא גו ההוא קליפה תקיפא, ועל דא, נפש כגוונא דא לתתא, וכלא דא כגוונא דא. ובגין כך, תלת דרגין מתפרשן, ואינן קשורא חדא ורזא חדא. ובכל זמנא דגרמי אשתכחו גו קברא, האי נפש אשתכחת תמן. רזא הכא לאינן דינדי ארח קשוט, דחלי חטאה. בשעתא דנשמתא מתעטרא לעילא, גו עטרא קדישא, ורוחא קאים בנהירו עלאה, בשפתי וירחי וזמני, האי נפש בשעתא דרוח נחתא מגו נהירו עלאה, לדיירא בגנתא דעדן נהיר ונציץ, איהו (ד'א ל'ג כ'ד) קיימא גו קברא ואתגלימת בדיוקנא, דהות גו גופא

בְּקִדְמִיתָא, וְכָל אֵינּוֹן גְּרָמִי בְּהֵהוּא דִּיּוֹקְנָא סְלָקוֹ, וּמִשְׁבַּחָאן וְאוּדָן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים לה) כָּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרָנָה יְי' מִי כְמוֹךָ. אוֹמְרוֹת לֹא כְּתִיב, אֱלֹא תֹאמְרָנָה.

תרגום לעברית

וְאִם תֹּאמַר, הַנֶּפֶשׁ לִמְעַלָּה שְׁמִתִּישְׁבַת בְּתוֹךְ הַגּוֹף בְּקִבְרָא, אֵיפֹה הוּא הַקִּבְרָא? אֱלֹא בְּתוֹךְ אוֹתָהּ קִלְפָּה קָשָׁה, וְלִכְּוֹן נֶפֶשׁ כְּמוֹ זֶה שְׁלִמְטָה, וְהַכֹּל זֶה כְּמוֹ זֶה, וְלִכְּוֹן שְׁלֵשׁ דְּרָגוֹת נִפְרָדוֹת, וְהֵן קָשֶׁר אֶחָד וְסוּד אֶחָד. וּבְכָל זְמַן שֶׁהַעֲצָמוֹת נִמְצְאוֹת בְּתוֹךְ הַקִּבְרָא, הַנֶּפֶשׁ הַזֶּה נִמְצָאת שָׁם. כָּאֵן יֵשׁ סוּד לְיֹדְעֵי דֶרֶךְ הָאֱמֶת יִרְאִי חֲטָא. בְּשַׁעַת שֶׁהַנֶּפֶשׁ מִתְעַטֶּרֶת לִמְעַלָּה בְּתוֹךְ הַעֲטָרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַרוּחַ עוֹמֶדֶת בְּאוֹר עֲלִיּוֹן בְּשַׁבָּתוֹת וְחֻדְשִׁים וְזִמְנִים - הַנֶּפֶשׁ הַזֶּה, בְּשַׁעַת שֶׁהַרוּחַ יוֹרֶדֶת מִתּוֹךְ הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן לְדוֹר בְּגֵן עֵדֶן מֵאִיר וְנוֹצֵץ, הִיא עוֹמֶדֶת בְּתוֹךְ הַקִּבְרָא וּמִתְגַּלְמֶת בְּדִיּוֹקְנָא שֶׁהִיא בְּתוֹךְ הַגּוֹף בְּתַחֲלָה, וְכָל אוֹתָן עֲצָמוֹת עוֹלוֹת בְּאוֹתוֹ דִּיּוֹקְנָא, וּמִשְׁבַּחוֹת וּמוֹדוֹת לְקְדוּשַׁת-בְּרוּךְ-הוּא. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (תהלים לה) כָּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרָנָה ה' מִי כְמוֹךָ. לֹא כְּתוֹב אוֹמְרוֹת, אֱלֹא תֹאמְרָנָה.

טקסט הזהור

וְאֶלְמָלִי אֲתִיְהִיב רִשּׁוֹ לְעֵינָא לְמַחְמִי וְחֲמִי בְּלִילְיָא דְעֵייל (נ' א' דנפיק) שְׁבָתָא, וְלִילְיָא יִרְחִי וְזִמְנִי, בְּדִיּוֹקְנִין עַל גְּבִי קִבְרִי, אוּדָן וּמִשְׁבַּחָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אֲבָל טַפְשׁוֹ דְּבִנִּי נָשָׂא, קָא מְעַכְבָּא לְהוּ, דְּלֹא יִדְעִין, וְלֹא מִשְׁגִּיחִין עַל מָה קִיִּימִין בְּהָאֵי עֲלָמָא, וְלֹא חֲשִׁינן לְאַשְׁגָּחָא בִּיקְרָא דְּמִלְכָּא עֲלָאָה בְּהָאֵי עֲלָמָא, כָּל שְׁכֹן לְאַשְׁגָּחָא בִּיקְרָא דְּהֵהוּא עֲלָמָא, וְעַל מָה קִיִּימָא, וְאִיךָ מִתְפָּרֵשׁ מִלִּין.

תרגום לעברית

וְאֶלְמָלִא נִתְנָה רִשּׁוֹת לְעֵין לְרֵאוֹת, הִיְתָה רוּאָה בְּלִילְיָה כְּשֶׁנִּכְנַסְתָּ (כשיוצאת) שְׁבָת וְלִילוֹת חֻדְשִׁים וְזִמְנִים כְּמוֹ דְּמִיּוֹת עַל גְּבִי הַקִּבְרִים מוֹדוֹת וּמִשְׁבַּחוֹת אֶת הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא. אֲבָל טַפְשׁוֹת בְּנֵי הָאָדָם מְעַכְבֶּת אוֹתָם שֶׁלֹּא יוֹדְעִים וְלֹא מִשְׁגִּיחִים עַל מָה עוֹמְדִים

בעולם הזה, ולא חוששים להשגיח בכבוד המלך העליון בעולם הזה, כל שכן להשגיח בכבוד אותו העולם, ועל מה עומד, ואיך הדברים מתפרשים.

טקסט הזוהר

ביום ראש השנה, דעלמא אתדן, וכרסא דדינא קיימא, לגבי מלכא עלאה, למידן עלמא. כל נפש ונפש משטטן, ובעאן רחמי על חיי. בלילא דנפקא יומא דדינא, אזלין וקא משטטין למשמע ולמנדע מאן הוא דינא דאתדן על עלמא, ולזמנין דקא מודיעין בחזונוא לחייה, כמה דאת אמר (איוב לג) בחלום חזיון לילה בנפול תרדמה על אנשים וגו', אז יגלה און אנשים ובמסרם יחתום. מאי מוסרם. דא נפש, דאיהי קיימא וחתים לבני נשא מלין, לקבלא מוסר. (ויחי רכ"א)

תרגום לעברית

ביום ראש השנה, פשהעולם נדון וכסא הדין עומד למלך העליון לדון את העולם, כל נפש ונפש משוטטות ומבקשות רחמים על החיים. בלילה שיוצא יום הדין, הולכות ומשוטטות לשמע ולדעת מהו הדין שנדון על העולם, ולפעמים שמודיעות במראה לחיים, כמו שנאמר (איוב לג) בחלום חזיון לילה בנפל תרדמה על אנשים וגו', אז יגלה און אנשים ובמסרם יחתם. מה זה מסרם? זו הנפש, שעומדת וחותמת לאנשים דברים לקבל מוסר.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קמ"ב ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

בלילא בתראה דחגא, דקא נפקן פתקין מבי מלכא, וההוא צל אעדיאו מבני גריעו דהאי עלמא, ההוא נפש דקאמרן, אזלא

בְּלִילָה הָאֲחֵרוֹן שֶׁל הַחֵג, שִׁיּוּצָאִים הַפְתָּקִים מִבֵּית הַמֶּלֶךְ, וְאוֹתוֹ צִל מוֹסֵר מִבְּנֵי הַנְּגָרָעִים שֶׁל הָעוֹלָם הִזָּה אוֹתָהּ נֶפֶשׁ שְׁאֵמְרָנוּ הוֹלֶכֶת וּמְשׁוּטָטֶטת, וּמִמֶּנָּה אֶחָד שׁוֹטֵר, בְּסוֹד חֻקּוֹ בְּטִבְעָתָּהּ בְּכַתֵּב מִפְּרֶשׁ, יְדוּמִיעַ'ם, שֶׁפּוֹקֵד בְּכַתֵּב שֶׁל זֵיו הַחֻקּוֹק וּבְתוֹךְ מֵרֵאוֹת עֲלִיּוֹנִים יוֹרֵד בְּאוֹתוֹ לִילָה, וְכִמָּה אֶלֶף אֲלָפִים וְרַבּוּא רַבּוּת עֲמוֹ, וְנוֹטָלִים אוֹתוֹ צִל מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד וּמַעֲלִים אוֹתוֹ לְמַעְלָה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.